

Häxhammaren – Malleus Malificarum

Något som blev avgörande för hur häxprocesserna skedde i Europa var när påven Innocentius VIII år 1484 gav tillåtelse att låta bränna häxor, genom en bulletin som kallas för Häxbullan.

Den andra avgörande faktorn var boken Häxhammaren, Malleus Malificarum, som blev otroligt populär. Efter bibeln var den under många år den mest lästa och tryckta boken, och under åren 1487 till 1669 gavs den ut i mer än 40 upplagor. Boken innehåller beskrivningar för hur man hittar, identifierar och gör sig av med häxor. Boken kan beskrivas som grovt misogyn, men även antisemitisk. Det är till exempel från den här boken som myten om en "häxsabbat" på Blåkulla kommer från. Boken uppmuntrar våld och tortyr som metoder för att både få kvinnor att erkänna och för att åtgärda deras band med djävulen.

De som kunde läsa på den här tiden var till stor del präster, och boken spreds även till Sverige. De som hade författat boken var två dominikanska inkvisitorer, Jacob Sprenger och Heinrich Kramer. Boken fördömdes dock av bland annat universitetet i Köln på grund av dess oetiska rekommendationer och demonologi. Den ansågs inte vara samstämmig med den katolska doktrinen. 1490 dömdes Kramer själv av inkquisitionen, men vid det laget hade boken redan spridits så pass mycket att den fortsatte att efterfrågas i stor utsträckning.

Innehållet i Häxhammaren var inte något nytt, utan upprepade, sammanfattade och utvecklade redan existerande föreställningar. 1435 publicerades det ekumeniska konsiliet Formificarius, som redan där bland annat behandlade trolldom. Många av de föreställningar som finns med i Häxhammaren finns inte med i Formificarius, men det bevisar att våld och tortyr av människor som påstods vara häxor var något som förekom redan då. Det var i Formificarius som häxor först beskrevs som obildade kvinnor. Innan dess var den stora uppfattningen att det var bildade män som var häxor. Men i takt med den allt mer spridda kristna läran i Europa spreds uppfattningen om kvinnan med en sämre utrustad fysisk, mental och moralisk kapacitet, och därför mer kapabel till ondska.